

La llei de l'audiovisual; ERC ⇔ PSOE

Hi ha coses que són molt importants per al nostre nivell de vida, coses que en les hem guanyat amb el nostre treball i ens les volen prendre, com per exemple l'Aeroport, Rodalies, Sanitat, etc., etc. ... i moltes més, ... les que vulgueu. Però per a la supervivència de Cat com a nació hi ha coses encara més importants. Molt més importants. La **lleï de l'audiovisual** és ara mateix, potser la principal, d'aquestes.

Ens hi juguem la nostra CULTURA. No la cultura en sentit "estricte", diguem música, teatre, literatura, etc. sinó la CULTURA en el sentit més ampli de **valors compartits** (com ens comportem i com inter-actuem) que essencialment passen per la comunicació entre humans, en primer lloc **la llengua**.

Dels meus 40 anys de vida laboral (variada i fins i tot un xic dispersa, disculpeu però sóc generalista) 5 els vaig dedicar (a temps parcial) a **Ciutats Educadores** (una xarxa mundial amb seu a BCN i fruit de les idees d'en Pasqual Maragall). Malgrat tenir títol d'enginyer i vocació d'economista/antropòleg, és on més he après de la vida comunitària, de la ciutat, de la nació.

La llei de l'audiovisual és crucial, és essencial. Perquè?

Senzillament, perquè els humans vivim en **entorns culturals** (relacionals) que conformen el nostre **marc mental** i que passen per: família, escola, barri (ciutat), treball i des del segle XXI, per les **COMUNICACIONS AUDIOVISUALS**.

Ens ho acaba de dir la Plataforma per la Llengua:

(<https://www.plataforma-llengua.cat/que-fem/estudis-i-publicacions/290/informecat-2021>).

L'escola i la immersió lingüística és important, molt important, però a 2021 l'entorn decisiu per la nostra llengua (CULTURA), és l'entorn audiovisual (sèries, tele, cine, etc.).

ERC té la sort (que, tot sigui dit, se l'ha guanyat a les urnes i cal que li reconeguem) de poder ser decisiva a MAD (la metròpoli, no oblidem que **som una colònia**). Té la sort, deia, de ser decisiva en la votació dels Pressupostos Generals d'Ñ (PGE). Té la capacitat **d'exigir** ara ja una quota de català del **8%** en les plataformes audiovisuals. Si no ho fa, i no crec no errar, **sentència a Cat a ser definitivament colònia de MAD**.

Per què el 8%? doncs perquè si som el 16% de la població del *Reino*, com a mínim, mínim, mínim el 8% del mateix. Que ja és exigir poc (no "demanar", exigir!).

Veïem que la joventut escolar (el nostre futur) en molt bona part només té el català com a "*llengua de classe*" o la "*llengua dels profes*" (això, allà on la immersió funciona, que no funciona pas a tot arreu). La llengua de socialització avui, al 2021, passa pel barri (ciutat, entorn proper) i sobretot pels medis audiovisuals (*influencers*, jocs, sèries, cine, tele, etc.).

No sóc fonamentalista ni *destroyer*, tinc articles del novembre de 2018 defensant aprovar els pressupostos (<http://portella.cat/articles-per-temes/governanca/item/77-la-treva-de-la-resiliencia>) per tal de que el país funcioni i la gent no se'ns tiri en contra. Però aquest vegada no va de coses important, va de coses **MOLT i MOLT i MOLT IMPORTANTS, va de la supervivència de la nació catalana**. Una nació que no és ètnica, que és oberta, que és permeable, però que té en la llengua el pilar fonamental de sobre vivència.

L'Eixample de Barcelona, 28 d'octubre de 2021.

Pep Centelles i Portella josep.centelles@gmail.com www.portella.cat